

ריצ'רד צ'חברליין כוכב "שוגון" בסרט ההרפתקאות החדש והמרתק מכרות המלך שלמה ון סטון הרברט לום גון דיים דיווים עפ"י ספרו רב המכר של דיידר האגארד במוי לי. ג'יי טומפסון ("תותחי נברון") הפקת הענק של מנחם גולן ויורם גלובום ___ היכונו בשבוע חנוכה! ייתל־אביב" לילשישי 2.4, 11 וחשות "עצמון" בכורה

חיפה

9.15 ,7.00 ,4.30

בערים: ירושלים,

רמת־גן, חולון, בת־ים

דולני טעראוון

תל-אביב

הפצה: בגולן גלובוס-קוון ישראל

9.30 ,7.15 A.30 PM

ארצית

-גם כמה בדורגלנים עצרו אצלי. לא נעים – אך זו עבודה".

במארב של צלם "מעריב" אורי קוכה, בצומת כאזור התעשייה כהרצליה, "נלכר" צבי שריר – המשרוקית מס. 1 של שופטי חכרורגל בארץ, שעה שעצר כלי רכב במסגרת מבצע של מס־הכנסה ● "התקש"יר לא מרשה לי לדבר על כך", אומר שריר, "אבל במסגרת העבודה שלי כבר טיפלתי בכמה כדורגלנים. לא נעים – אך זו עבודה" ● "כמה שופטים אומרים שאני מספר 1, שמעתי שגם כדורגלנים אומרים כך. כנראה שזה נכון" –

שאני מספר ז, שמעתי שגם כו וו גינים אומרים כן . כנו אה שנה בכוך – אומר שריר לצבי קופמן. שר ראשון

המספרים אינם אומרים דבר

אומרים דבר ע מנואל שפר הינו מן ע הדמויות השנויות במחלוקת בציבוריות הספורטיבית שלנו. אפשר להסכים עימו, אפשר שלא, אבל עובדה אחת ברורה: אי אפשר להתעלם ממנו. חילוקי הדעות סביבו

חילוקי הדעות סביבו מתמקדים, בעיקר, בנושא יחסו כלפי השחקנים. על יכולתו המקצועית – אין עוררין. אפילו יריביו הקיצוניים ביותר (ומיהו המאמן שאין לו כאלהז) מודים שהוא איש מקצוע ממדרגה ראשונה.

צבי קופמן ישב שעה ארוכה ליד מכשיר הטלפון, ארוכה ליד מכשיר הטלפון, בנסיון לקבוע פגישה עם נתרצה, הסכים לדבר על הכל – רק לא על הנבחרת הלאומית. דיבר על ב־38 משחקים בין־ארציים, אותם ניהל (יותר מכל מאמן

המטפרים (2-3-14, 2-3-3) שבהם נוקטים מאמנים כ"שיטה" – אינם אומרים דבר. כך שפר. מה שחשוב יותר – העבודה והתנועה במגרש.

ועוד בעניין מאמני כדורגל. יונתן ("ג'וני") הרדי, זכור לטוב ככדורגלן מן המניין במכבי חיפה היפה והטובה של שנות החמישים והששים. יחד עם חבריו אשר אלמני, אברהם מנצ'ל, שייע הלד, אהרון אמר ו "זכר" בן־צבי, עשה חיל ופירסם את שמה של חיפה כמי שמציגה כדורגל חיובי

עם פרישתו – התמסר כל כולו לאימון. חש בטוב, בעיקר בחברת הכדורגלנים הצעירים של המועדון.

יונתן הללי שהה במחיצתו של האיש שבדמו זורם "דם ירוק". סיפורו – בעמודים 15°14.

צילום השער: ריפעה טורק מתכונן ל"דרבי" הירושלמי הראשון שלו, מול אורי מלמיליאן. צילומים: חנס אנגלסמן ועודר מילשטיין.

עורכים: אלכס דורון משה לרר

עיצוב גרפי: שפי דגן

מודעות: גילח שניידר טלפון: 439442(0) © כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

Cosiler les

שאלתי אותו: צבי שריר, אתה באמת מספר 11 הניגוד החריף שכין הופעתו הכוטחת והגברית על

שעיקלה את מכוגיתו של מרדכי שפיגלר. כעבור כמה ימים שרק לבעיטת 11, שניות ספורות לפני סיום גועירת הגרולות" כין האלופה מכבי חיפה

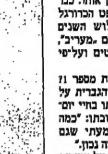
אחרי שצלם "מעריב", אורי קובה, גילה אותו וכמחסומים. לא נעים - אך זאת עכודה".

צבי שריר (לשעבר גלירמן), 42, נשוי לאירית, אָב לקרן בת 11. בנערותו היה מגן ורץ ימני ("אני

- ובכל זאת, צבי. משהו לא זו כלב כאשר פוסקים פנדל בדקה כזאתז רקה ראשונה או אחרונה, אותי זה לא מעניין.

לאומי (3 כין־ארציים) מ־1978. ער אז עישן כארכע חפיטות טיגריות כיום. יום אחר, כששיעול־בוקר מתמשך כמעט קרע את גרונו. זרק את הסיגריה

שולף סטאטיסטיקה מרוייקת ומגלה: "שפטתי לצורך שמירה על הכושר ו...קבלת דגלונים. כסף? לפעמים משלמים 4000 שקל כרוטו". באיגור הוא מקבל 55 דולר ברוטו. כביסה, ארוחות כשכת־ליגה - על חשבון השופט. ממש חובכנים. שלף 343 כרטיטים ארומים ו־658 צהוכים. 570 פעם שרק לאומי. תרצו – לחובתו. תרצו – לזכות אומך ליכו

תחילה, הידיעה שהיה כחוליית ההוצאה לפועל

לסגניתה בית"ר ירושלים.

"לא נעים – אך זו עבורה,

בעבורתו, ליד "מחסום אוכף גביה" כאזור התעשיה בהרצליה, הבהיר לי שריר: -בנושא הזה לא אדכר. אלה הוראות התקשי"ר של עובדי המדיגה האוטרות להתראיין בענייני עבודה". רק זאת אמר: "במסגרת עבודתי 'נתקלתי' גם ככדורגלנים, בכתים

לא שמאלי") בהפועל ת"א ואחריכר התאבק חמש

כל מי שחי בכדורגל מכיר אותו ובסמכותו המיוחרת במגרשים. לכן, מפליא שכדורגלני בית"ר ירושלים ניסו להניאו מגלאשרר" את בעיטת ה־11 ברקה האכזרית ביותר בכדורגל, ה־90. במשחקם

מפרחתים. בעצם . פעם ברחתי – כמשחק כבתיים. עד היום 2443 משחקים, מהם 298 בלאומית. רוכ מאות צופים כאמוק הסילו את הגדר ורצו אלי. המשחקים – כליגה למקומות-עכורה וכמפעלים. כרחתי כמוכו." "עלי אף פעם לא איימו", משחק ולא אחריו. גם לא כטלפון, אף פעם לא לכעיטות 11 (298 בלאומית) – וזה אולי שיא העיזו להציע לי שוחר. שרק יעיזוו"

הכותרות יודעות לפנק אותו. כבר שנים הוא נחשב לשופט הכדורגל הטוב בישראל. בשלוש השנים האחרונות נכחר לשופט מספר ו מטעם "מעריכ". בעצה אחת עם הנהלת איגור השופטים ועליפי ציוניו השוטפים.

מגרשי הכדורגל לביז צניעותו וביישנותו בחיי יום-יום, ניכר כשניות החיסוס, כטרם תשוכתו: "כמה שופטים אומרים שאני מספר 1. שמעתי שגם שחקנים ומאמנים. או אם אומרים, אולי זה נכון." אכל לא היותו ככיר השופטים ווחכל על המאמז

לחלוק על כך) – מאז פרישתם של אברהם קליין ומנחם אשכנזי – הכיאו אותי אל דירתו הקטנה (52 מ"ר) כיד־אליהו, אלא שני אירועים, שונים זה מזה, שהיו כימים האחרונים.

כך הוחמצו אולי סיפורים עסיסיים של שופט כרורגל, שכפשטו את מריו השתורים הוא תורם לאכיפת הגביית, כעובד היחידה המרכזית בהוצאה"

שנים כמוערון זה. נטל מקום השני באליפות ישראל

"אפילו טנק לא ישנה החלטתי״

על עבירה אשרוק תמיד, בכל דקה ואפילו טנק לא ישנה החלטה שאני שלם איתה. תמיד מנסים לשכנע. מתחננים. לפעמים כמעט כוכים ואני מבין לליכם. לכן לא אגיב על ריצה ספונטאנית לעברי.

22 שנה הוא שורק. כלאומית – מ־1970. בין־

בארון הפרסים שלו הרבה גביעים, מגינים. משרה אווירה רעה על המשחק והשחקנים. קבעתי

לאחר שנתיים – שוב גדרבי" ירושלמי. בית"ר מול הפועל, מחנה־יהודה נגר קטמון. יריכות

בת־שנים רבות, שחיום, כך נדמה. נמוגה כמקצת. פעם נתלוותה לדרבי של ירושלים גם שנאה, שבקעה מגרונות האוהרים. כיום, האוירה הרכה יותר

השבוע אצל "סימיקו", על ספל קפה, ישבו שאול מזרחי (-שאול המלך", כפי אוהריו) – מהבולטים בשחקני העבר של בית"ר ירושלים – ואלי כן־רימוו׳ - כוכב העבר של הפועל ירושלים - (.ncorp.) וגילגלו זכרונות. עד מהרה הצטרפו לשולחנם סקרנים רבים. ממעריציהם.

אלי, 40, מקיד מחלקת הספורט והנוער בעירית ירושלים. כונה בנעוריו גם "חוזליטו". נחשב לוירטואוז בשליטתו בבדור. משך קהל סקרנים רב ל.קטמון". עד היום משוכנעים הירושלמים שהיה גדול שחקני הפועל. כנו משחק ב... בית"ר ירושלים. שאול. 49, מזה חצי שנה פנסיונר של "אגר". נערץ בירי הבית"רים של אז כמו אוחגה ומלמיליאן

היריבים בעבר והחברים כהווה, היו מאוחרים השבוע ברעתם: "פעם כל זה היה שונה והאוירה

אלי לא היה בטוח שיבוא לצפות במשחק. "יש לי מנוי, אבל הכל תלוי במזג־אויר". מזרחי הכריה אבוא לררבי. כמו לכל משחק של קבוצת העבר שלי. אבל יש חשש שרבים ימנעו מכך, עקב מחירי

מזרחי: "כשהיתי משחק מולך, אלי,הייתי משקשק. היום לא מפחר לומר. לא הייתה לי ברירה, אלא להפחיד אותך. לשחק בנוקשות, לא באסח". אסור היה לי לאפשר לך לעבור אותי עלי".

וירימוז: _לומר שלא שיחקת נוקשה, זו לא אמת. אבל מה ? – היית הוגן. מול יצחק ג'אנו ושמעון צ'רנוחה, פחרתי. נכון, לא חיפשו את הרגליים. אבל פה ושם ספגתי סטירה".

"מי מכיר אותי היום?!"

מכיר אותי היומז אני פנסיונר והכרטים יקר.

פעם היינו 'תפרנים' אכל היה נחמר. היום הכל

הכל אחרת – רק דבר אחד נשאר: אין

מזרחי: .כ-1966 ביקשו אותנו שנתמוך

כטדי קולק בבחירות. או עדיין לא היה ראש

העיר. טדי הכטיח לנו איצטריון והכענו

בדרימוז: עזוב איצטריון. שאול, ברור הזה

לא יקום כאן איצטריון. אכל מה, אלי, אנחנו

זייבים לארגן משחק ותיקים לזכרו של יהודה

מזרחי: "אתה צודק מאור., חובתנו לעשות

כשנפרדו, סיכמו על פגישה נוספת כדי

תובל ו"ל ושוער העבר של הפועל ירושלים

אחרת", השיב,

הזדהות איתו.."

איצטדיון בירושלים.

שנפל במלחמת לבנוו)".

לארגן את הררכי הזה...

יצחק ("איציק") שוטלנד הגיע לשיחה רכוכ על אופניו. "הנה כל החבר"ה", אמר, אבל איש

המורחק הורד על אלונקה מהנוכחים לא זיהה אותו. "זה היה האפסנאי - זוכר הרחקה שהכאיכה לך מארז שלנו לפני 30 שנה", הסביר להם "שאול "כן. לפני 16'15 שנה במשחק של נחליאל בחדרה, פגע שחקן במתכוון ביריב - והוא עצמו "תכוא לדרביז", שאל אותו מזרחי. "הייתי רוצה – השיב האפסנאי לשעבר – אבל מי

נפגע קשה מאר. ראיתי מה קרה לו, ירדו לי דמעות מהעיניים. אכל נאלצתי להרחיקו. זו הפעם היחירה ששחקן שהרחקתי ירד מהשרה על אלונקה. אני רגיש מאד בכל תחום. כמה שאני נראה בריון – יש לי לב רך ואני אוהב לעזור לאנשים". - תרחיק על אותה עבירה שחקן פראי ושחקן

> כן. אני רואה רק את העבירה ולא מי עשה אותה. הרחקתי גם ידידים שלי". מי חשופט הנערץ עלירז –

ומראה לו את הכרטים. אני רוצה לתת לשחקן את

הככור גם כהרחקתו. הכלל שלי בשיפוט: תהיה

איך אתה מרגיש אחרי שהוצאת שחקן כגלל –

שעם הוצאתי את מוררכוכיץ מעמירר בגלל יד

שניה. זה כאכ לי ויש עור דברים בחוקה שאולי

אינני שלם איתם, אך חוכה ליישם אותה. רכים

שהורחקו על־ידי, אמרו לי אחריכך שהם מעריכים

ומכבדים אותי, ואינני זוכר ששחקו שהרחקתי -

אדיב ותקיף ותן לשחקנים לשחק וליהנות".

שתי נגיעות־יד בכדור. זה לא עוולז

לדעתי, מספר ו בכל הומנים הוא מנחם אשכנוי. מבין השחקנים הערצתי שניים - יעקנ חודורוב ורובי יאנג. בזכות חודורוב באתי כילר להפועל ת"א".

פרטים גדוש כזהזו אולי מאות נוצצים־מבריקים קורא לשחקן, רושם אותו, מסביר מהות העבירה

בארון. עיניו הבורקות הסגירו גאותו.

שתי השגיאות שבזכרונו

עם היר על הלב" (מצמיר יר על החזה) יאמר

כביטחה שמעטים מאר המקרים בהם שנה

בהחלטותיו. נזכר בשניים: "לפני כעשר שנים,

בשמינית גמר הגביע כין מכבי ת"א לנתניה, התקלקל השעון שלי והמשחק נמשך 100 דקות.

כ'הארכה' הוכקע שער. טעות נוספת: אשתקר, בחצי

ממכבי הוכשל ברחבת בית"ר ולא שרקתי פנדל.

אבל - מרים קולו - אוי לשופט אם ינסה

אלא אומר לך. האמת – מרה. יותר מרי. יש לי

אולי ניגשו. אכל לא הרימו יד. רק ניסו

לפעמים. אני לא גיבור, אבל אף פעם לא ברחתי

מעט מאד. עלי אף פעם לא איימו, לא לפני.

להחזיר חוב לקבוצה שבטעות קיסה אותה. לעולם

עצמות רחבות. אני נוטה להשמנה. בקלות מוריד 10

- ולכן אף אחר לא ניגש אליך במגרש...

כמה פעמים עזכת מגרש כניידתז –

קילו בחודש".

הגמר בין מכבי פ"ת לכית"ר ירושלים. אלישע לוי

- יש לך הכגות מיוחרות לפני שאתה יוצא למשחפו

- גכון שאתה יותר רגוע כמגרש מכעכר הרחוקז לפני שיוצא מהבית, אני מסבל נשיסה מאשתי -כן. בזכות הנסיון והכושר הטוב. שופט בלחץ, ובתי וברכת 'הצלחה'. זה הקמיע שלי".

צילומים: אורי קובה

בן־רימוז: "את הדרבי רציתי לנצח יותר מכל משחק אחר, כי היה חשוב לי יותר מהכל". מזרחי: "לא היה איכפת לי שלא לנצה. אכל להפסידו – פשוט הייתי מפחר מהפסר. אם היינו מפסידים הייתי מתבייש לצאת לרחוב".

בן־רימוד: "אכל היום זה אחרת. לא כולם יודעים שיש ררבי בשבת. יש יותר מרי שחקני רכש בשתי הקבוצות. באים, משחקים, הולכים הביתה – כמו כל

<u>"ראש העיר סידר,</u>

דה היה אחרת

מזרחי: "האוהרים היו משגעים אותי. אמרו שלא איכפת להם אם נרד ליגה, העיקר לנצח בדרכי. כשעניתי שהדרבי, עם כל חשיבותו. הוא כמו כל משחק אחר, היו זורקים לי שאינני בית"רי. אם היינו יוצאים תיקו – היתה בעייה: היו טוענים שהתוצאה - נתנו פטיש ואיומל ואחרי יום מפרך התאמנתי". סוכמה מראש. אַני זוכר, אלי, שפעם אחרי עימות בינינו הענקתי לך זר פרחים לפני ררבי וכשהמשחק נגמר כתיקו, טענו שראש העיר סירר את התוצאה"

מזרחי: "לפני הררבי לא הייתי ישן. שלושה רברים כרי לנצח בדרבי. נצחון, היה חגיגה אמיחית. שבועות לפני, כבר דיברו עליו. האוהרים וכשהורעת היום כולם מרברים על הצ'קים. היום אני בכלל לא לכולם ש'תכנים לגו', היינו רוערים והקהל נכנס מתרגש מהררבי. בין כה אף אחר לא ישלח לי חלק מהפרמייה.. תיקו יספק אותי". מזרחי: "אני רוצה שבית"ר תנצח. הקבוצה עדיין

חשוכה לי. אני מאמן בנערים". בן־רימוז: "זה ההכדל ביניגו. שחקני הפועל סיימו בצורה לא מכוכרת ולרכים אין זיקה לאגודה. חגי אפרת (היו"ר) מנסה לתקן את המעוות ולהחזיר לשחקני העבר את גאוותם". מזרחי: "הפסרתי כסף כתקופה ששיחקתי. הראש

שלי היה רק כבית"ר. לא התקדמתי בחיים". בן־רימוז: -לומר שהסתדרתי בוכות הכדורגל? מה פתאום? קיבלנו סכומים פעוטים יחסית למה שמקבלים היום. לא הסתדרתי בחיים בזכות הכדורגל. אכל אין לי טענות".

מזרחי: -כגיל 16 אמרו שאני מוכשר. הרומנתי ל'סנטוריום', זה היה המועדון של בית"ר. חיפשו לי עבורה. קיבלתי בפרוטקציה ג'וב – פועל בניין. בן־רימרו: .למרות הכל אני מוכן לחזור 20 שנה

לאחור ולשחק בדרבי". מזרחי: "לא חושב שאנחנו יכולים עוד לשחק

אלי בזירימוז' ("הנסיך") ושאול מזרחי ("המלך"), ותיקי הפועל

ובית"ר ירושלים. נפגשו השבוע אצל "סימיקו". העלו זכרונות על

הדרבי, בצילו של "הקרב העירוני" שייערך כשבת.

"שאול המלך", מזרוזי (מימין) עם "הנסיך" אלי בן־רימוז'. "יכולים לשחק איזה 20 דקות"... (צילום: יוסי זמיר, "סקופ 80")

כולם ביחד – אפילו לא מיקי אחד...

קטע בעתון שנתגלגל לידי. ההתר המשחק.

לבטות היתה קשה. על השולחן בפסקייהזמן ובהפסקות שמספק לנו משחק הכדור - לקראת העתיר בזירה הביך לאומית.

או שמא כל ההתייחסות שלנו לקראתו לא היתה הם באים. לא מלחמות. לא מילואים, מטבע יציב, רצינית. האם היה זה האולם הקטן, יחסית,של הפועל שלג, סקי. אתרי־נופש מפורסמים בכל העולם, פיס־

קת הפתיחה למשחק ישראל – טים הכניסה הישן והלא־תקף (לעונת 1984/5) שרק שוויץ, מצאה אותי שקוע בקריאת חותמת של איגוד הכדורסל נתנה לו הכשר לערכ

היה מונח צומת השרון", מקומון, וכו ראיון עם לקראת וכמהלך המשחק. כזכרוני הוא לא יתוייק עמיתי לעתון אמנון אכרמוכיץ'. העין פזלה, מרי כמשהו מיוחר, אם כי למען ההיסטוריה נציין שבע־ פעם, למשטח, לעברו של לאבן מרטר, שהתכונן רב זה היתה ללאבן מרסר בכורה בנבחרת, ושמיקי לכדור הפתיחה. לכסוף הכריע את הכך כדור הפתי" ברקוביץ החמיץ אחר ברשימה הארוכה שלו. הופעת חה. את ה-רו"ת" עם אמנון אברמוכיץ' אוכל לסיים מרסר היתה חשוכה, פחות אולי בערב זה, ויותר

אגי מתכונן כשוויצרים העומדים על נפשם כ־15 עד כדי כך לא מצאתי עניין כמשחק עם שוויץ? דקות ולא יותר, ולוחש לעצמי. תראה מאיזו מרינה

זה קרה לי בפעם הראשונה. שריד תליאביב, שרק 800 צופים היו בוז – או שמא כר־

כאמת שאינני יודע מה גרם לקהות החושים שלי איטלקי. הרוב הוא צרפתי וזו גם שפת המשחק וה־ את אחר השחקנים בכמה, לרעתו, הוא ביריך את

שווייה של נכחרת שוויץ. הכרורסלן, קצת נבוך מה שאלה הלא־ריסקרטית, מעיף מכט סכיכו ואומר:

בין 50 ל־60 אלף דולאר". כאשר הוא רואה את סימני השאלה שעל פני. הוא מוסיף מיד: "ווה, בוודאי, נופל משכרו לעונה של מיקי ברקוביץ' שאפילו לא שיחק הערב"... "אתה אמרת", אני משיב.

ג'ון ויליס מצא בישראל את ביתו ובמגרש – את

גה רייגן – גורבצ'וב, או כשביל מה הם צריכים גם

מסתבר שצריך, אם כי זה לא בריוק בסרך הע־

מקטעי־שיחה בהפסקה ובסיום המשחק עם המאי

מן. עוזרו וכמה שחקנים, אני למד כמה עוברות על

הכרורסל בשוויץ. מסתבר שיש שם כ־10 אלפים כני

נוער ובוגרים העוסקים בענף. יש שם לינה לאומית

שבה 10 קבוצות, האלופה היא אולימפיק מהעיר

פרייכורג ושכר השחקנים שם מנוחר בהשוואה למי

קובל אצלנו. על שחקני הנכחרת הלאומית אני מר

כר. ולא על שחקני החיזוק האמריקנים. שם הסיפור

כסולם העריפות של התושכים. הראש השוויצרי

נעול על ענפי ספורט החורף, סקי, הוקייקרת, כדור־

גל, התעמלות, כרוריד, אופניים ועוד. השוויצרים.

הכרורסלנים הנבחרים כאים מכל חלקיה של

אוור עוז. עוטה קצת "חוצפה ישר., 'ית", ושואל

שוויץ. יש בהם גציגים לחלק הצרפתי, הגרמני וה'

כנכחרת. אינס מרכים בהופעות בין־ארציות וההתכנ־

סות למחנה־אימון שם זה עניין של מהיום למחר.

כדורסל כשוויץ נמצא אי־שם כמקום העשירי

מקומו. צילום: אורי קובה

- כמו גם השכר - שונה.

דיפויות שבו נמצא הכדורסל אצלנו.

— DEFENCE מעל לכל

כאשר מישהו על הספסל צועק לעבר הכדורסל־ נים. לרוב באנגלית, Defence, כלומר הגנה, צריך לרעת למה הוא מתכוון. שאל כל אמריקני ממוצע ויאמר לך שה־Defence שלנו זו בריחה לא מוצל־ חת. ישראלים המגיעים לארה"ב למטרת כדורסל ולימודים (ולרוב – זהו סדר העדיפות הנכון) – נוכ־ חים עד מהרה לדעת שמה שלמדו בארץ בנושא ההגנה - מוטב לחם לשכוח. הם צריכים להתחיל הכל מחרש.

האמריקנים אינם יודעים פשרות כשמרובר כהגד נה. הם די עדינים כבואם להסביר את יסודות החלק התשוב הזה (ובעיני האמריקנים - הגנה טובה מנצי חת במשחק) למאות סטורנטים זרים המשחקים אצי לם, ביניהם כמה "סטארים" במדינותיהם.

הנה מה שסיפר מוטי רניאל, כדורסל־ההסגר של חולון והנבחרת הלאומית, הלומד ומשחק כמכללת "ג'ורג' וושינגטון".

בא הבחור מחולון לאימון ראשון כמכללה. קט־ עים רבים באימון רומים. שתי שורות - זו שמימין מוסרת כדור לזו שמשמאל, וכו'. זה, כמוכן, רק לחי" מום. אחר־כך מתחיל האימון. מוטי מסיים אותו, כמו כולם. שבע רצון מהיכולת שגילה, עד שעוזר המאמן ניגש אליו, טופח בעדינות על כתפו. מחמיא לו על הסלים היפים שקלע, על התושייה שגילה בהתקפה. אך יש לו כמה הערות בנושא ההגנה. מחר, לפני האימון השני, ישרחח אתו בנידון.

נו, זה מספיק כדי ששנתו של מוטי לא תערב לו כלילה. הוא קם מוקדם כבוקר. סופר את השעות עד לאימון השני. וכאשר הגיע המועד – מצא עצמו חוזה באימון שלו, אתמול...

על מסך ויריאו גרול. ראה מוטי כיצד הוא מתנ־ הל במגרש במהלך האימון. מאמניו המריטו את האד מון וגילו לאורה מישראל מה הן נקודות התורפה שלו בהגנה.

מה יש לרבר. מקצוענים, אפילו בקרב החובביםו ומאז ממשיר מוטי דניאל להשתפר במשחס ההגנה, ולא רק הוא. יש לו חבר ישראלי כקבוצה. מנחם אטלס. צעיר רמת־גני, שלא ראה הרכב ראשון בקבוצתו, מכבי רמת־גן. מוטי אומר עליו: "כשיחזור

לארץ לא תכירו אותו. הוא שחקן סופר". תפסו אמריקה.

בחברה טובה

לכל כדורסלני הסגל הלאומי ברור, פחות או יותר. מי בין הנוסעים ומי כין הנותרים כבית. לראות בסיום האימון האחרון והקובע, לפני הניפוי הסופי. את פניהם היגעות של הצעירים כעיקר - אינו מחזה מלבב כלל ועיקר. אך זו המציאות - וכל ספורטאי מתמורד עמה, מי מוקדם ומי מאוחר יותר.

קורה שניפוי של כדורסלן זה או אחר, מעורו תמיהה או תסיסה, אבל גם אלה אינם מקרים חריגים והספורטאים חיים עם זה. עוכדה. מוטי פליישר, עַרי נורדון, תומר שטיינהאואר, אלון אופיר וניר רכליס. משוחחים על כך עד היום. מחר הם ישכחו, בתקווה ששמם יימחק מן הרשימה כהזדמנות הקרובה.

כשמדובר בניפויים - או לחילופין כצירופים מפתיעים של הרגע האחרון - אני נזכר כסיפור, שבו אני גולש 31 שנים לאחור. השם כו ירובר אינו אומר דבר וחצי דבר לשחקנים של היום. לא רק לשחקגים - אלא אף למאמנים הצעירים של

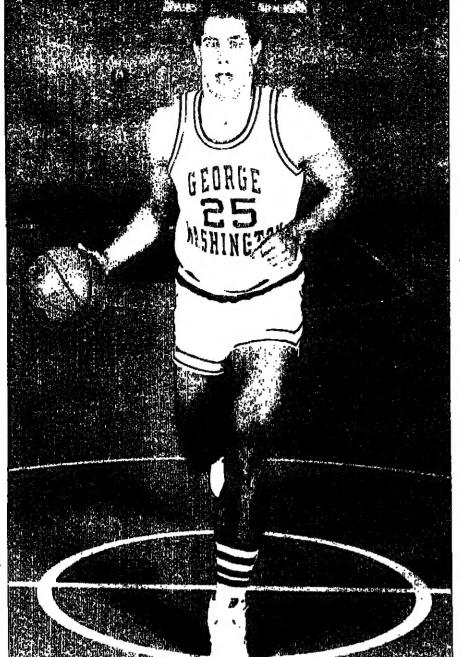
מטיילי

מעריב

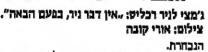
וגם השנה, בתקופת חג המולד, ממשיכים במבצע המסורתי:

חופשה של 11 יום, הכוללת צפיה בארבעה משחקי־בדורגל: מנצ'סטר יונייטד-ארטול; צ'לסי-טוטנהאם; טאותהמפטון-נוטינגהם פורסל דטון-מנצ'סטר יונייטד לי בתכנית גם: ביקור ∝מאחורי הקלעים" באיצטדיון "וומבלי" וכרטיט למחזמר לי ביצוע: אומיר טורס לי היציאה: 19.12. פרטים: "מועדון מטיילי מעריב", מערכת "מעריב", קרליבך 2, ת"א (טל. 439207).

אז כראי לכם להיות כתורים טובים ושקטים. נאזכר רק את העובדה שישראל השתתפה בפעם אולי תטעו פעם.

"מוטי דניאל במדי "ג'ורג' וושינגטון 🔯

היחירה בשלב הגמר של אליפות העולם ככדורסל

עבודה, עבודה, הגנה, הגנה.

זירה חופשית

וכרונות

משה דור

קשה, ואולי קשה מאוד, לומר שבימי ילדותי ונערותי הייתי כדורגלן נלהב. לא ומניתי עם שחקני הצמרת של השכונה שלי. לא הייתי יוצא מכלי לשמע "השמות" הגדולים של התקופה ההיא. ולא הייתי מוכן להסתכן בכל מיני סכוות נוראות כדי לראות חינם את משחקי הכדורגל באיצטדיון "מכבי" בשטח "התערוכה" בצפון הרחוק של תליאביב הקטנה. עניינים דוחקים יותר ריתקו תשומת־

אבל צריך לשמור על איזון. אסור שתצטייר תמונה מסולפת. אף־על־פי שאפשר לסווגני כ"עכבר־ספרים מצוי" הייתי אדיש לחלוטין לקסמי הכדורגל. פה ושם כידררתי את כדור העור המטולא, שהיה משמש את הנבחרת המקומית, ואפילו אירע שהוטל עלי תפקיד השוער ואז עשיתי כמיטב יכולתי לבלום את תבעיטות האדירות של "המקצוענים" שלנו. ידעתי, פחות או יותר, את רשימת "המי ומי" של הכדורגל הארצישראלי. ופעמים אחדות אפילו נלוויתי אל המתגובים בעלי־הוותק בנסיונותיהם לפרוץ באין רואה אל האיצטדיון.

חלפו שנים רבות. בדרך כלל רשאי הביוגראף לעתיד לציין, כי שמרתי אמונים להגדרה המקורית שקבעה את מקומי בין הנברנים. ואף־על־פייכן מצאתי עצמי ביום מן הימים ביציע של איצטדיון לונדוני. לידי, בני הצעיר ולצווארי שנינו כרוכים הסודרים האדומים הלבנים של קבוצת־ כדורגל אנגלית מפורסמת. קהל עליז ורוגש מילא את מושבי־הבטון עד אפס מקום ולגם פחיות בירה לאין ספור. שירי תהילה לקבוצות המיתחרות בקעו מן הפיות. זעיר-פה זעיר שם בצבצו מדיהם הכחולים והקסדות השחורות של ה"בוביס" שומרי-

איך הגעתי לאותו מקוםז מן הסתם בזכות בני, שבניגוד לכל הסתברויות הקגיון התורשתי הוא דווקא תסיד כדורגל נלהב. אינני זוכר כיצד נטתיים המשחק. אבל זוכר אני את התלהבות הצופים, קריאות העידוד

וזמירות השבת. ולא־פתות מזה – שההתלהבות הזאת דבקה גם בי. לא שרתי, כי לא ידעתי את המלים, אך המנגינה זרמה בעורקי. ובשובנו משם, תוך כדי נסיעה לאזור־מגורינו, נוכחתי לדעת שאני מהמהם את זמר־ הכדורגל המסויים. לימים נוכחתי לדעת, כי בשיחות־אקראי, כשהייתי נשאל באיזו קבוצה אני תומך, הייתי נוקב חד וחלק בשם הקבוצה, שאת "צבעיה" כרכנו בני ואני לצווארינו. הוא ידע היטב מדוע הוא מצדד בה. אני הלכתי בעקבותיו לא רק בגלל חובת־הנאמנות המשפחתית, אלא גם בגלל זכר אותו משחק.

מאז ועד היום זרמו עוד מים רבים תחת גשרי התיימז ותחת נשר הירקון. האיצטדיון של צפון ת"א ומחק עם החולות ועם הנעורים. ואל האיצטדיון הלונדוני לא חזרתי עוד. חזיקה שלי לכדורגל מהבהבת על־גבי המירקע, כשמוקרנים המשחקים הנבחרים של השבוע. לעתים, כשהאור הכחלחל טווה את רשת־כשפיו על מסך־ הטלוויזיה, מקישים אייאילו הדים עמומים על דלת חזכרון, בנות־קול ובנות־צבע נכנסות ויוצאות זו מתוך זו. ויש שנדמה לי שאני רץ אחרי כדוריעור מטולא, על-פני רה הבשורהמפה לאוון. "ידעתם, גם ג. את־ איזו כיברת־חול ערפילית, סודר אדום־לבן נו". לא צריך להכביר מילים. הסיסמה כרוך לצווארי וקצותיו מתנופפים ברוח. ואז, מובנת לכל מי שצריך להבין אותה. בערבוביה המשונה הזאת של זמנים בערבובית וובשרנה נווצון של בה הכל שלנו. קחו למשל את אלי ישראלי. כמה

החבורה הקטנה שהתכנסה בסלון ביתנו היתה מלאת תקוות. כמו אחים לצרה התכ־ נסנו יחד. עלבון ההפסדים הקודמים עוד צורב בנו. בתחילת הערב עוד ישבנו זקו־ פים, בתנוחה שמזכירה את הנינוחות של אוהדי "מכבי". הפעם, חשנו, יהיה בסדר. ארל וויליאמס וג'ק צימרמן יראו להם. סוף־ סוף תהיה גם לנו מידה קלה של נחת. "מגיע לנו", סינן אחד מבין שיניו, והשאר ציקצקו בשפתיהם לאות הסכמה. רק מי שעבר את כל הייסורים וההשפלות שעברנו אנחנו, החבורה הסודית של אוהדי הפועל תל-אביב, יודע כמה כאב היה באותם ציקצו־ קים סתמיים, לכאורה.

ככל שחלף הזמן נעשינו שפופים יותר ויותר. חזרנו לתנוחה הרגילה שלנו: יד אחת תופסת בבטן מרוב עצבים, והשניה נעה בנ־ וירוטיות, פעם על השיער, פעם על העיני־ ים, פעם מכסה את המה. הרוגיגיות שאיפיי־ נהאת תחילת הערב, חלפה כלא היתה. "מכבי" קרעו אותנו לגזרים, הותירו אותנו חסרי מענה . כל שנותר לנו הוא להתנחם אחד בזרועות השני. הטלוויזיה העבירה מיד־אליהו צילומים של אוהדי מכבי. אל־ פים. עשרות אלפים. ורק אנחנו, קומץ קטן של מטורפים, צריכים פעם אחרי פעם ללקק את המצעים. העולם כולו נגדנו.

מדי פעם נודע לנו, כמעט בחשאי, על אוהד נוסף של הפועל תל־אביב שנתגלה בשטח. כד, למשל, גיליתי רמנוני בשברעי גיליוגי כמעט באקראי, שהשכן שגר מולנו אוהד גם הוא את "הפו־ על". כמו בגוף מחתרתי משומן להפליא עב־

מתיישב עם הכל, אין פרץ ואין צווחה, עד נחת הוא מביא לנו הבחור הזה. שעות הוא בוא חיקיצה.

גזע הולך ונעלם

יעל פז־מלמר ולא די לו. כך צריך להיות. זכור לי במיוחד שידור־צהרים אחד של אלי ישראלי, שהת־ קיים לאחר נצחון של "הפועל" על "מכבי". אל תשאלו אותי פרטים. מה שחשוב זה העיקרון – היה פעם נצחון כזה. שעה של־ מה צחק ישראלי על המפסידים. ואנחנו היינואתו, מתמונגים כמו הורים פולנים שמד ספרים להם על נפלאות ילדם המוכשר.

ויש לנו גם את אריק איינשטיין, ואת בויקו מ, הסינית האדומה". לפני מספר שבו עות הלכנו לשם עם חברים לדרך. לפתע וכ־ נס מישהו ממכבי תל־אביב. הוא היה לבד, אנחנו היינו קבוצה מגובשת, שעברה יחד ככרת־דרך ארוכה. לפתע היינו רבים מול מעטים, הרגשנו עצמנו חזקים ובטוחים בצידקת דרכנו. איזה ערב.

לו מחווה

חד פענעית!

"לא תמיד היו הדברים כך", נזכר מדי פעם בעלי, מסרב לקבל את עובדות החיים. "פעם, כל בחור טוב מצפון חל־אביב היה אוהד הפועל". הוא גדל על ברכי ההערצה ל הפועל". בשיכוני העובדים של מה שנק־ רא אז הצפון", גדלו ילדים שלא ידעו בכלל שאפשר לאהוד קבוצה אחרת, בטח שלא את "מכבי". ברבות השנים השתנתה התמו־ נה. אלה שהיו חסרי חוט־שדרה – התפקרו וחצו את הקווים. ה-טובים" המשיכו ללכת בדרך הישר. הם לא התכופפו, הכשלונות לא שברו אותם. שכן, מה חוא אוהד שרוף", אם לא אוהד שלמרות הכל, ובלי כל קשר למצב העגום של קבוצתו, ממשין לתמוך בה. ממשיך להאמין שפעם עוד יהיה טוב. הרי צריך גם כמה דברים יציבים בחיי

נו מלאי־התהפוכות.

מה עשה טבק מול מכבי יפוז מחצית מחציה

קשה לו, לבני טבק במכבי ת"א. קשה מאוד. דורשים

ממנו להבקיע, אבל מציבים אותו בתפקיד קשר וזה

חדש לו לנמרי. סומכים על מהירותו שתשיג מגינים

ויצור החקפות מתפרצות, אכל אין מציבים לעזרו כל

קשר בונח חמסוגל לחפעילו נכונה. מבזבז אנרגיה רבה

בדי לחפות על ליקויי הפעלתו, ולא תמיד בחצלחה.

אבל "F-15" (זה היה כינויו בעבר), עדיין מפחיד כל

מגן. בשבת עקבתי אחריו מול מכבי יפו (1-1).

ראשונה שניה בעיטות למסגרת בעיטת לא למסגרת מסירות מדויקות מסירות לא מדויקות תיקולים מוצלחים תיקולים לא מוצלחים נגיחות ספג עבירות עבר עבירות (נפצע והוחלף בדקה ה־73).

הטכע חגן אותו במהירות כמעט סילונית. אותב לרוע אחרי כדורי עומק

ששולחים לעברו, אבל יסוג גם לאחוו

שזה במסירת עומק כפולה ישחררו למיאוץ קדימה. יקול

כשאני נדבקתי במחלה, עם נישואי, כבר היה ברור שמדובר בגזע הולך ונעלם, היה ברור שמי שבוחר בדרך הקשה של להיות אוהד "הפועל" צפוי כמעט רק לאכזבות ולמפח נפש. ובכל זאת, הרי התחייבתי לל כת אחריבעלי בטוב וברע. בצד הזה, לפי חות, של החיים, הכחירה היתה ללכת ב"רע". אין מה לעשות.

MARKET STREET, יכולת שיום

מלט ממשימות כאלו במפון אש – היום חל בו שינון מסוים. אמנם לא ! יאלץ לבצע שמירה ישית אבל בתפקידו בעיטתו נחלשה למדי. כווון שחיום משחק מחברו מאשר לבצע בו ווקול חוק ונוקשה. נוטון

בתכלית: להבקיע, ומי

כמותו יודע ואת. אותב

במיוחד לחתוך מהאגף

למרכז ולבעוט בעיטח

בינוניים. בשנים ם

האחרונות, עוצמת

במכבי ת"א כחלוץ נסוג

במעט שאינו מגיע

מצוי בנקיגה בולטח.

בדי לחטוף כדורים ולעזור להגנתו תפקידו חיום: חלוץ המשחק מאחור. מחפש תמיד את המגן, העומד בעמדה קדומנית מדי, איתו יוכל לצאת לספרינט לכיוון השער ולהשיגו. אבל הבעיה של כני חיחה ונשארה מיסומו בעת משחק סגור ומתוכנן. אז יורדת האפקטיוניות שלו בעשרות אחוזים. מתקשה לשחק על שטח קטן ועל מגרשים קטנים. תפתרון היחיד שלו למצבים כאלו: שליחת פס קצר לחברו בקבוצה, כדי

שונא את מלאכת התיקול והחונה. אם פעם חיה חיום במכבי ת"א, נדרש לשמירת שטח, בעיקר באנפן השמאלו. מעדוף תמיד את "גניבת" הכדור מופחבבוינת, אמילו בות מול מניני-יריב בושר התמצאותו ברחבה

תפקידו העיקרי פשוט

א הייבונדסליגה" הגרמנית, המעדיפת יופי וטכניקת על פני כוח והגנה נוקשה. מתקשה להסתגל לתפקידו כקשר המוסר לחלוץ קדומני ממנו. הגם ששערו של גוולי, מול יפו, חובקע ממסירה של

טבק הבקיע כבר שערים

רכים בנגיחות ראש, אך

הנגיחה אינה הצד החזק

שלו. אינו מסוגל

להתמודד מול מגן גבוה

ולעלות איתו למאבק על

כבוד תנגיחה. אם איננו

לחכנים ראשו במקום

תנכון וגם לכנון הכדור

לרשת. נוגח לשער רק

נייחים, כי היום מגביהים

את שאר הכדורים

בקבוצתו, רק לכיוונו של

בחור שקט, לעולם אינו

מגיב. זוכר חיטב את

העוול שעשו לו לפני יותר

משנה כשביכו בקבוצתו

לבורוסיה מושוגלדבר.

ביקרו אז קשות את

יכולתו. ומגע מכל

ה"כביסה המלוכלכת"

שיצאר אז לעתונות

ושתק. גםי במגרשי נפגע

לעתים. קרובות - אבל

תמיד שותק. מאומק גם

ברגעי הצלחה, לעולם לא

לרוץ ויטפס על הגדרות

עולה ויורד..מכריתדשא,

כמו ג'נטלמן אמיתי.

מחוה די נדיר בכדורגל

חנוכחי. אינו משחק

בחוזקה ולעולם לא יתקל

חחלוצים תוצרת

בגי, חרי האתרון חית

מעדיף שחמצב יהיה

המוך לגמרי.

מאחור. שייך לסוג 🖟

אחדי שובקוע שער...

הופעה כללית

את העובדה שלא מכרוהו

דריקס.

טמפרמנט

מהגבתות של כדורים

מכוסה הייטב, יודע

דמות מפתוז בכל האמור להתקפת מכבי ת"א. וכון לחיום – יש לו בעייה המורה של "בימיה" עם קשרי קבוצתו: סובל מחוסר הפעלה זכונה ומתוומנת זכון ובעיקר מדוויקת, מצד, חבריו: במצב זה המוטנציאל העצום שברגליו. יורד, פלאים. כך שומוצי" ליאון, מאמן ימו, כלל לא שמר אותו אישית. אחרי שנת גלות (ממקצוען במעט שאינן מגיע בקטירגל בקנוסיקיטי), וקוק מאוד ל. קבלות" ויותר מזה --וקוק לקשר מיקח בעל למצבי־הבקעה. לכן גם בקטירגל בקנוסיקיטי), וקוק מאוד ל. קבלות" ויותר מזה --וקוק לקשר מיקח בעל כושר התמצאותו ברחבה ל טביעה עין, אותו מתמשת קבוצתו לבר כמה שנים. משיטה מהכר חשוב מטכניקה" מצוי בנסיגה בולטת.

כך הכניסו את

דורסלן הפועל תולון, דייזי בורמור, נבהל מהמחשבה

שייעטפו אותו בבוץ רפואי. גם

שלחוף ים המלח וסירב להתחיל

אני עייף", קיטר ודחה את מפציריו. אכל הוא החזיק מעמד

בטיפולים ששאר חבריו עברו.

המתשבה שישהה בבריכת

גופרית, עשתה לא פריחה.

לפיכך ישב ביום ו' בכניסה למרוצאות מלון "מוריה"

בסירובו רק עד שהבחין

במנהלת המרחצאות, ז'קלין

הצליחה בכמה מלים "להדליק"

עמו לבריכת הגופרית אך חיוכה

הנמוך ביותר בעולם – עשה את

בכניסה לחדר הבוץ הרפואי,

חבריו ושאר הנוכחים. שוב סירב

את בורמור. הוא אמנם היתנה

תנאי מפורש שז'קלין תיכנס

של הגברת הצעירה מהמקום

שלו והענק השחור השתכנע.

המשיך בורמור להרגיו את

אבל נעץ עיניים בחיים –

הסבירה לבורמור כי אחרי

טיפול בבוץ, יחול שיפור

שלי" – והוא הסכים...

זלוטיקמן שעה שהיה מכוסה

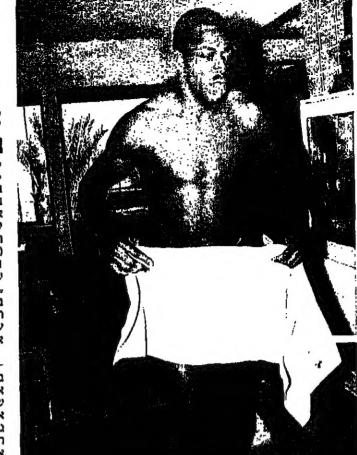
בבוץ. הבלנית, שרה בן־עזרה,

בביצועים המיניים שלו – ואז

נשמעה השאגה: "הו,הו, אלהים

שילח. הצעירה המרשימה

דייזי לבוץ

דייזי עטוף במגכת, אחרי הבוץ. צילום: דוד גרינשפאן

כדאי ללמוד מרחובות

ם אתם אוהדי ספורט מושבעים שנמאס לכם לשבת ביציעי הבטון והעץ באולמות הספורט או המגרשים הפתוחים, ורצונכם להנות מאירוח ב"סטייל" אמריקני נוסח ה,לוס־אנג'לס לייקרט", כדאי לכם להטריח עצמכם למשחקיה הביתיים של קבוצת הכדוריד של מכבי רחובות, המשחקת באולם העירוני

הנהלת הקבוצה מכרה מינויי כבוד ב־50 אלף שקל לכל רוכש ומעניקה בתמורה אירות חם. האורחים יושבים בכורסאות (אורי בינדר) לבנות מרופדות ולפני משחק

טבעת האליפות

(שבה הם אמורים להגן על על האצבע – כמו לכל קולג' אמריקני המעניק טבעת אישית לבוגריו.

בימים אלה קיבלו כדורסלני לוס־אנג'לס לייקרס את הטבעות שלהם, לרגל זכייתם בתואר ב־1985. בטקס שנערך באולמם הביתי, ה"פורום", הגיש להם קומיסר הנ.ב.א., דיוויד סטרן, את הטבעות שעוצבו במיוחד בידי אמן מומחה. החטבעת היא בצבע מדי ה"לייקרס" – סגול ועליהן מוטבע סמל האליפות, עשוי יהלום וזהב.

ניגשים אליהם מלצרים עם מגשי שמפניה, משקה חריף או פונץ' וחכויפים. בהפסקה תוזרים המלצרים ומגישים קפה ועוגה, סיגרים, סיגריות ופיצוחים.

עמי פיינשטיין, יו"ר מחלקת הכדוריד של מכבי רחובות, מבעלי אולם חתונות בעיר, הוא האיש האחראי לאירוח החם. "החלום שלי להחזיר את מכבי רחובות לתארי אליפות כמו שעשתה בעבר עוד בתקופה של כדור יד ל־11 שחקנים כשמכבי רחובות זכתה בשבעה תארי אליפות."

(ברוריה ביגמן)

לופי הנ.ב.א. מקבלים עם מחדשה החדשה כתרם) טבעות אישיות, לענידה

(ברוריה ביגמן)

אלוף העולם בפאב תל־אביבי יתן פרידלנדר (27) בעבר אלוף עולם ואלוף אירופה

בשיט מיפרשיות, שמיני בשיוטים האולימפיים בלוס־ אנג'לס, נטל פסק זמן של שנתיים משיט תחרותי. זו הסיבה שמאז חודש ספטמבר ואליפות העולם באיטליה,מקום וו) לא יצא לים עם איש הצוות שלו החיפני שמשון ברוקמן. .כשיש רוח אני יורד לים ומפלינ בקטאמרן. אין לי סירה משלי ואני תופס טרמפ בכל הזדמנות שיש רוח מתאימה" מסביר

בימים שהשיט אצלו ברגיעה - משקיע פרידלנדר מרץ בעבודתו כמנהל הפאב התל-אביבי "צלע־בירה", שם הוא שותף בחמישים אחוזים. איתן אוהב את העבודה במטבח. מרק גולש ומרק ירקות הם הפייבוריטים שלו והוא גם אוהב את העבודה עם בקבוקי המשקאות החריפים. קוקטלים

מסובכים הוא לא מוזג. זה איננו כלול בתפריט. פרידלנדר, המדורג בין עשרת השייטים הטובים בעולם בעשור האחרון, חושב ברצינות על אולימפיאדת סיאול. "מי שהפיץ שמועות ששמשון ואני פרשנו – טועה. איננו רוצים להגיע לסיאול אלא להצליח שם

מפני שאנחנו מאמינית בעצמנו. אם נראה בעולם שאנחנו כבר

'פסה' – נוותר, אפילו אם נהי הצוות מספר ו בארץ." איתן פרידלנדר קובל על הוילוול של ראשי הענף בשייטים. "אני אוהב את הים והחוטר גיבוי שאני מקבל גורם לי להרהר אם להמשיך לצוף בצורה חובבנית או במקצוענות מקסימלית. השפל שבו מצוי השיט גורם לי לשחיקה. אני מקווה שיצליחו לעצור את כדור השלג של ההדרדרות" אומר פרידלנדר.

ואמריקאי מכוכבי תזמורת

כל אימון בחברתם של

כדורעפן זר מפולין והשחקן

לומד דברים חדשים רבים. אין

באימון. מה שהפתיע אותי הוא

שקיימת כאן באימון משמעת

מים ואסור לנו להתקרב אפילו

שקורה בארץ. הוא מקשיב

למספר מהדורות חדשות מידי

יום בגלים קצרים. כאשר הוא

משוחח עם המקומיים - הם

אינם מקשרים בין ישראלים

ויהודים. "חששתי בהתחלה

מַיחס עוין שלַ הקהל אך

ואוהד."

להפתעתי גיליתי יחס חם

וכדורגל רואה הכדורעפו ז

"בטח. אני אוהד מושבע של

'פיורנטינה' והאליל שלי הוא

הקבוצה שלי כרטיסי כבוד

דניאל פאסרלה. קיבלתי מראשי

למשחקי הבית ואני לא מחמיץ

כריס תבוא

טניסאית מס.2 בדירוג

עומדת לבקר בשנה הקרובה בישראל עם בעלה, ג'ון לויד.

בראיון ל"סאנדיי אכספרס"

עומדת לפרוש. בקרוב מאד –

בשנה הבאה. מיד אחריכך אצא

לסייר במקומות נפלאים עליהם

רק קראתי בספרים. אני רוצה

לבקר בישראל, יוון ומצרים. אלה מקומות מאוד מיוחדים.

אקח עמי לשם את ג'ון, כיוון

שעד כה לא עלה בידינו לטייל

ולבלות כפי שזוג נשוי נוהג. כל

אחד מאיתנו היה טרוד בענייניו

– בעיקר בטניס. לא היו לנו חיי

"אני כבר בת 30, לפני סוף

עתה גדול יותר מבעבר. משום

אוטוביוגראפי שראה אור עתה

שעמם ניהלה רומנים לוהטים,

חלקם זכו לסיקור התקשורת.

"הגברים בחיי היו: אדם פיית', ברט ריינולדס, ג'ימי קונורס

ועתה, בעלי, ג'ון לויד. שלושת

הראשונים, לא דמו כלל לאבי

ואילו ג'ון היה דומה לו בכל,

באופי, בגישה לחיים, במוסר.

כך הגיע הזמן לחשוב על

באותו ראיון וגם בספר

בלונדון, חשפה כריס את

חלקם לא נודעו עד כה.

שמותיהם של כל אהוביה,

הקריירה שלי. הלחץ הנפשי עלי

אולי כבר השנה, לכל היותר

הלונדוני אמרה כריס: "אני

ו העולמי, כריס אווארט־לויד,

אליעזר כגן מעודכן בכל מה

פעם אחת לכוס."

לי אפילו רגע אחד משעמם

מספר ו בכל הזמנים של איטליה הוא חוויה עבור כגן. "למרות הניסיון העשיר שלי אני

פירנצה.

קיבוצניק בעולם הגדול

וצא קיבוצניק לעולם הגדול - לא לטיול שנתי, אלא לעולם של מקצוענות, ונוחת באיטליה. אליעזר כגן, מי שמנגן כינור ראשון בכדורעף הישראלי כבר מספר שנים, מככב העונה בקבוצת יואלי זאבן" בפירנצה. הרבה פיצות וספאגטי

W

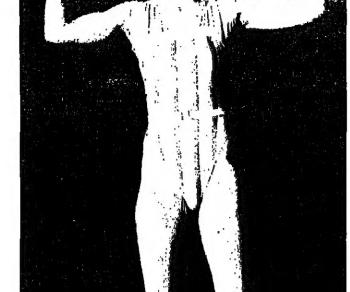
YALLI ZABBAH

ב"טקסים" חגיגיים אחרי כל אימון, קצב חיים איטי ביותר, מה שכגן טרם הורגל אליו, דירת פאר, מכונית צמודה ובגדים חדשים סטייל המעצבים האיטלקים. מה עוד צריך אליעור בכדי שראשו יהיה נקי רק לכדור והרשתי בדירותו אין טלפון אך

כל החיים – מרתון

אתרין דרה (משמאל), אתלטית מזרח גרמניה שזכתה בימים אלה ב"מרתון טוקיו", בו קבעה את הזמן 2:34.21 שעות – שלא היה מבייש גם גברים רבים. זה היה נצחונה השמיני הַרצוף בריצת מאראתון – מה שעושה אותה, ככל הנראה, למרתוניסטית מס. ו כיום בעולם. בטוקיו קידמו את פניה כשחצתה את קו הגמר אלפי סקרנים שרצו לראות את "הפלא". לכבודם היא הניפה את הגביע הענק – 70 ס"מ גובהו – שהוענק לה. לידה – השניה במירוץ, בירגיט וויינהולד.(תצלום א.ב.)

כריס והמשקולנת. (תצלום "גאמא")

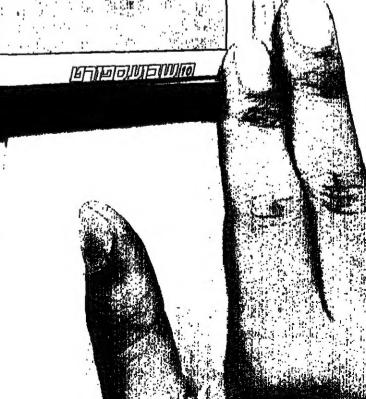
הוא עדין ממש כמו אבא". לאחר שתפרוש מהטנים, תפנה כריס את מירצה לייצור תכשירי יופי לנשים ותדחיב את פעילותה לקידום הכושר הגופני והבריאות של "המין היפה". היא כבר החלה בכר – בתוכנית טלוויזיה שבה היא מדגימה מה אשה יכולה לעשות עם משקולות ביתיים.

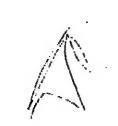
מבצע ים המלח במלון

הנחה מיוחדת (של כ־10%) לקוראי - מעריב" המבקשים לבלות חופשת תורף, של לפחות יומיים, במלון -לוט" (4 כוכבים) לכל נופש: כניסה חופשית למרחצאות קופ"ה, נהמכצע בתוקף עד

פרטים והושמה: .מועדון מטיילי מעריב", מערכת -מעריב", טל. 137207-03.

ST ITA

השגים אחרים: "מלך השערים" של איטליה 3 עונות ברציפות "נס' 28', 28') בסך הכל 54 שערים. "כדור הזה

מצב משפחתי:
נשוי + בן ובת.
מצב משפחתי:
עם נאנסי – נצרפת:
הליגה 1981, עם מט. אסיין – אליפות
הליגה 1981, ביע אירופה לאלופות 1985,
הליגה 1984, ביע אירופה לאלופות 1985,
האיטלקיה 1984, גביע אירופה לאלופות 1985,
גביע אירופה למחזיקות גביע 1984, ה"סופר־קאפ"
גביע אירופה למחזיקות גביע 1984, ה"סופר־קאפ"
בנבחרות צרפת:
מ"72 במארס 1976, בפאריס נגד צ'כוסלובקיה
בנבחרות צרפת:
השגים בנבחרות:
לנבחרות 1985, הגביע הבין־יבשתי (חדש)
אליפות אירופה 1984, הגביע הבין־יבשתי (חדש)
אליפות אירופה 1984, הגביע הבין־יבשתי (חדש)
לנבחרות 1985 (צרפת – אורוגוואי 2-0).

יונתן הללי

זוכרים את הסיפור על משה רבנו, שארכעים שנה הוליך את בני ישר־ אל במדבר, אך לא זכה להגיע לא רץ המובטחת? כך גם יונתן (ג'וני) הרדי, מאמן הנו־

ער של מכבי חיפה.

הרדי ומככי חיפה הם מכבר שמות נרופים. כפב־ רואר 1983 הוועק, כמו פעמים רבות כעבר, להחליף את מאמן הקבוצה הבוגרת. ג'ק מנסל, שהתפטר. כמו בעבר. לא סירכ, נטל על עצמו את האחריות וכתום אותה עונה פרש. אחריה כאה העונה הגדולה – בסיומה הוכתרה מכבי חיפה, כאלופה.

כמעט - הוא אומר - גם אני הייתי אלוף של ממש". כמעט.

36 שנה עם הפסקות קצרות, הררי ומכבי חיפה הירוקה, חד הם, גוף אחר. שם גרדף. ולהכדיל כמו משה רבנו – גם הוא לא זכה לראות את הארץ

המוכטחת – כתר האליפות. במוערון החיפני אומרים שרוא "ייצרן האלופים". המוח שמאחורי האימפריה בירוק. היה כלי ספק מג־ דולי כדורגלני מככי חיפה ככל הומנים, שותף מלא לתקופת הזוהר של המוערון. כשחרל לשחק, פנה לאימון הנוער ואחר כך. לסירוגין. שכע שנים – היה

צילומים: שלמה מוסקוביץ׳

הוא "נולד" במכבי חיפה ו-38 שנים הוא קשור בטבורה 🗇 היה מכוכביה הגדולים בשנות ה־50 וה־60 ואחר כך "נקרא לרגל" בעתות משכר וצרה 🔾 טיפח דורות של שחקנים מצטייינים ומסתפק בתהילה אחת – עם

נחרתו כוכרונו: הזכייה, כשחקן, כגביע המדינה

(1962) וכמאמן – עונת 80–1979, כשמכבי חיפה

חזרה ל'לאומית' אחרי ארבע שנות 'גלות'. מאז עלי־

את הישגי מכבי חיפה כשנים האחרונות זוקף

הררי לעבודה הרכח שמושקעת כנוער: "המחלקה פועלת שנים רכות כמכונה משומנת. הצלחת ההווה

קשורה במה שינקו בעבר נותני הטון של היום. אין

'כלופים'. כשטורחים בערכ־שבת. נהנים בשבת. לנו־

ער שלנו, יש צוות מאמנים מעולה, הנהלה מקצועית

בראשה נועם רשף. כולם כאחר פועלים למען המט־

רה: הצלחת הקכוצה הכוגרת. שנים אנחנו עמלים

להחריר כצעירים את ההכרה שעליהם להיות 'ווינ'

רים' לא 'לוזרים'. התוצאות: הנוער, הנערים והילרים

זוכים ככתרי האליפויות כליגות המחוזיות והאחרות.

אין ספק שלכך יהיה המשך ותוצאות חיוביות בעד

לא אחת במבחן – וקצרו הצלחה. לפני 6-5 שנים,

מספרים באגורה, אמר הרדי ששחקנים כאוסמו, אלי

כהן. רוונטל, סלקטר, ואהרוני יתנו את הטון כשי־

קראו לקכוצה הכוגרת. הוא לא טעה. לחבורה זו יש

יכולתו המקצועית וכושר האבחנה שלו, עמדו

נו על דרך המלך ונקווה שלא נרד ממנה".

נהנים עד היום.

צריך להעריך שחקנים כמו שמילו' ומנצל. שהת-אמנו על אספלט וכחולות הים, ללא תנאים – וככל ואת הגיעו לאן שהגיעו. רק בזכות הכשרון".

פה ובמכבי זכרון־יעקב: שנה נוספת כמאמן הפועל מאמן ממכבי חיפה ועשר – בקבוצת הנוער.

נקרא תמיר לרגל, כשמכני חיפה היתה בצרה: לראשונה החליף את ארמונד שמילוכיץ ז"ל שפוטר.

ג'וני. נמוך קומה, אוהב לרבר ו"לעשות כדורגל": -זה הנשמה שלי". הוא אומר ומתרוות בכורסה שבס־ לון כיתו. הצניעות האופיינית לו, ניכרת גם בכיתו. רק הגביעים הנוצצים. הסרורים היטב כארונית מיוחרת, מספרים עד כמה היה ספורטאי גדול. "כל מה שרואים כאן עכשיו, זה מה שנשאר לאחר מיון ורילול קפרני. פשוט היה פה ג'ונגל של גביעים". הפרסים מחזירים אותו לעברו. הוא מוכן לדכר על כך שעות והמאזין הקשוב. מקבל את הרושם שזה קרה רק אתמול.

ילמכני חיפה הגעתי כגיל 13 וכבוגרים שיחקתי כבר כגיל 15 וחצי. כן 29 פרשתי. אלה היו ימי 'תור הוהב' של האגורה". מי שיחק לצירו? - "שמות" שהם ככר נחלת ההסטוריה: אשר אלמני, אהרון אמר, דניאל (שמילו) שמילוכיץ ואכרהם מנצ'ל. יחד עם הרדי – הם חיו "היהלומים שבכתר". מזוהרם

מה ההבדל בין אז והיום ז – להרדי דעה כרורה על שתי הקבוצות שהוא קשור אליהן בעבוטות של אהכה: "אז, למרות שהקכוצה לא 'לקחה' אליפות, היינו טובים יותר. לשחקנים כמו אמר ואחרים, עדי־ ין לא קמו מחליפים – וזאת מבלי לזלזל בכוכבים של היום: ברוך ממן, משה סלקטר. זאהי ארמלי וחבריהם. נכון, בכדורגל צדיך 'קבלות' ולקבוצה של היום יש – אך אילו זכינו אז רק באחוז מהתנאים לה זוכה הקבוצת הנוכחית. גם אנחנו לא היינו נשארים רק עם גכיער מרינה אחר".

הכל בזכות הכשרון

למעט חמש שנים. כהן אימן ושיחק בבית"ר חי־

חיפה ו-10 מחזורי־ליגה בהפועל עכו – 17 שנה הוא

ומוט'לה שפיגלר וכאחרונה – אחרי מנסל.

כל מת שרואים כאן זה לאחר מיון וסינון קפדני"...

לגוער: "את הפירות אני רואה עכשיו". עירן -שלמה שרף" במכבי חיפה אינו מפריע לו. אני לא מאוכזב ולא מקנא ש'רגע' לפני הזכייה. ההיסטורית של מכבי חיפה באליפות המדינה, סיימ־ תי את תסקירי כמאמן הקכוצה הכוגרת. פיצוי קי-כלתי בשתי אליפויות רצופות שזכיתי בהן עם קבר־

באחרונה אף נתמנה סגן מנהל מחלקה. כנעוריו היח טניסאי (שלישי באליפות ישראל), אלוף חיפה בטניס־שולחן, מתעמל,

אפוקרט, רו, קלינגר, פרסלני, כרשטרית, קרמר, הלד, אמסלם, לוי מורחי - אלה רק כמה מהשמות של היום שלמון אצלו את תורת

את היו"ר הנוכחי של מחלקת הכרורגל החיפנית, צבי וייצנר, הביא הרדי. רחף אותו – וטחה הוא ואח רו ועתה הוא גאת בו.

קובעו אני מעריץ של המאמן עמנואל שפר'ו מוקיר את יכולתו המקצועית של השופט מנחם אשכנוי אוחב פול קוסה קולה, לכקר כלונדון ולהיוכר בשני שעהים שהכקיע לרשתו של יעקב חורונות חברול במשרה. יעקב חורונוב חגרול – כשמכבי חיפה הביסה את הפועל מ"א 4-6. מותר לה נכחי

אחר מכן כא אחרי משה ששון, אורי ויינכרג על דרך המלך גאה כעוברה שעיקר שנותיו כמאמן, הקריש בעברו המפואר רגעי שיא רכים ומעט מאוד רגעי אכזבה – ו את אלו אני בקושי זוכר". הרגעים היפים

אבי האלופים" הוא כן 31 (2 ביוני 1934), יליר הארץ, המחנך כבית הספר האנגלי כמצרים. מגיל 9 עד 13 שיחקתי שם כדורגל. וכי אמשר כליו". למרות שהכדורגל "פול־טיים ג'וכ" אאלו. הוא עובך רכבת ישראל כבר 30 שנה.

שחיין, עסק בסקוואש. קריקט ואף ניסה כוחו ממן, רוזנטל, סלקטר, אוסמו, אהרוני,

כבר כרקורד שתי אליפויות. למרות שאת מיטב זמנו הוא משקיע בכדורגל – מבחינתו זה ממש "סם חיים" – אין הרדי שוכח להזכיר את כיתו החם. הרעיה האוהכת נעמי, הבנים התאומים רוני ודני, כת הזקונים ניכה וגם את הנכדה חלי. גאלמלא הם. לא הייתי מגיע לאן שהיגעתי במוערון הירוק".

"לא החמצתי את התהילה. יש לי מספיק משלי. הצלחות המוערון. מוכיחות שההשקעה היתה כדי

האם אתה עדיין שואף לחזור ולאמן את ה-בוגרת" ז – נוח לא בתכנון שלי – הוא עונה. יכולתי לאמן את נכחרת הנוער ולהגיע לשיא בקר־ יירה שלי כמאמן – אך גמנעתי מלהגיש מועמרותי. טוב לי כמכבי חיפה".

צריך להעריך שחקנים כ'שמילו"

ומנצ'ל שהתאמנו על אספלט או

על חוף הים".

- בוקר טוב, עמנואל. אני מבקש לראיין אותך על נושא הקשור בני בחרת הכדורגל שלנו, לאחר... – לא רוצה שום ראיוו על הנכחרת...

- רגע, לא שמעת עד הסוף... -
- מה יש לשמוע. לא אדבר על הנכחות. ברור לי שלא תרצה להכיע רעתר על מה –
 - שקרה עכשיו לנבחרת... – כטח שאני לא רוצה...
- אכל אני מעוניין שתשמיע רעתך המקצועית על ההכדל היסורי בין התקפה עם שני חלוצים" לכין התקפה געם שלושה חלוצים". לאחר שרבים "טוענים שאילו שיחקה הננחרת "עם חלוץ שלישי לא היתה נכשלת...
- -- עזוב אותי עם העניין הזה... – בוא נרבר על עניין השיטות, המספרים שרבים

אוהכים לעסוק בהם. ביחור עכשיו. הבהר. ככריסמי כא, מהן השיטות ואם יש היום ערך למיספרים. כך. כמעט סטנוגרפית, נפתחה והתנהלה שיחת הטלפון בינינו. שבסיומה נתרצה עמנואל שפר להיפגש אתי – אחרי שחזר והכהיר אכל לא על הגבחרת"...

אלא שכמהלך השיחה שניהלנו כעבור יומיים, במשרדו, ושהגרכתי אותה מראש "מקצועית־תיאור-טית" – כמעט שכח. הוא עצמו, את התנאי שהציב יפגישה עימי, כאשר אופיו הסוער ו.רם הכרורגל" השוטף את עורקיו, כמעט קירבו אותו אל סף הנגי־ עה וההתייחסות העקיפה למה שקרה לנכתרת כתו-רש שעבר.

מחמאות לכמה שחקנים

לראשונה. כאשר השיב לשאלתי אם – עליפי הקוי לות שנשמעו כשוב הנכחרת מאוקיאניה - חלוץ שלישי טבעי היה מושיע את הנכחרת שלנו. שפר: "אשיב אופן כללי. 3-3-4 – אם אתה מת-

כוון לזה – לא פותר שום דבר לקבוצה. כשלא מכצעים את הרבר היסודי. ששלושת הקדמיים חוד רים אחורגית 'כדי לעזור".

אחריכך, כמרוצת הראיון, ששפר ראה את עיקרו בשיטות משחק הכרורגל והתפתחותן – אינטרמצו די מפתיע. על רקע דגרי מקורביו של שפר, מה רעתו על כשלון הנבחרת. שמעתי מפיו לפתע מחמי אות על כמה משתקניה.

המגינים והחלוצים של הנכחרת הנוכחית מר-כשרים יותר מאלה שעמרו לרשותי. כאשר שיחקנו כמכטיקר". הוכיר את פיונטי, אבי כהן, שירוי, ארמי לי ואוחנה.

שאלתיו: ומה דעתך על שחקני הקישור מלמי

ליאן וסיניז הם לא מוכשרים? שפר: "לי היו שלושה ש'ינים – שפיגלר. שפיגל וגם שום . ואיזה שחקנים הם היו! שלושה קשרים כשרוניים וחכמים כאלה לא היו לנו אף פעם, הם היו הלכ והמוח של הנכחרת. אני מאחל למדינת

ישראל שחקנים כאלה ואינני רואה שיקומו כאלה

השיטות של המצליחניות

– "הוא עוד יחזור ויזכיר את ∝ימי מכסיקו העליזים" לא לפני שיפרוש על השולחן את תרשימי שיטוח המשחק השונות שהכין לקראת הראיון וירבר עלי־ הן. כמו חזר חמש שנים אחורנית, כאשר לימד את חניכיו. כל כרורגלן ומאמן. כל המתעמק במשחק היפה והפשוט – שרבים "מצליחים" לסכך אותו -ימצאו עניין כרגריו על התפתחות השיטות ועל ני־ צולן, כידי המצליחניות.

בל השיטות בגויות היום מווארציות של הרא" בל־יו־אם (ות.w.). שהיה משחק של שמירה אישית. ב־1958, באליפות העולם כשווריה, הביאה נכחרת בראזיל את ה־4-2-3, כהצכת שחקניה כקווים יש־ רים. זו היתה שיטה מהפכנית שקצרה הצלחה גדו" לה. אך במשך הזמן למרו להפתיעה ולשכור את

ב־1962. באליפות העולם בצ'ילה, כאו צ'כיה ויו־ גוסלאוויה עם ה־3־3-3, כשהמגמה היתה לחוק את אמצע המגרש על־חשכון ההתקפה. גם הן שיחקו בקווי־רוחב ישרים. ב־1966, באנגליה, עברו שתי הנבחרות ששיחקו בגמר, גרמניה ואנגליה – כיחור גרמניה – למשחק עם כלם אחורי, שלושה בקישור. שניים מהם קרימה ושלישי קצת אחורנית. האנגלים שיחקו כהגנה יותר כקוו אחר. אך השלישיות הא־ מצעית והקירמית היו שכורות. זו היתה ההתפתחות של השנים האחרונות.

מערכים לא ישרים. רק אנגליה כאה עם 2-4-4. תהז : התפתחות נוספת פעלה כאליפות 1974 (גרמניה)

החור – ויותר שמירה אזורית.

להתבססות על השחקנים האינדיבירואליסטים, תיכוניסטים". שפעלו על כל המגרש, על־פי כישוריהם. ואז, כמעט כבר לא קבעו מראש את השיטה. המיספרים – מתו. כמה שחקני הגנה כמותו. אבל אני בתרתי אותו לפני רק היסודות של פתיחת המשחק נשמרו. והיום, רוב אחרים. כגלל הסיבה שהזכדתי קודם. מאמן צריך צ'ירוץ' בארבע עיניים: 'תפסיק לעבוד קשה כל-כך הקבוצות בעולם נשענות על יסוד ה־2-4-4, כשה - לקחת כחשבון גם את הנקורה הואת. ואני רוצה מגמה הבסיסית היא ברורה: מעמדות פתיחה. שובי להזכיר לך. שכאשר שנתי לנכחרת ב־1977, נדמה שלי בנכחרת והם לא יאהבו אותך'. אמרתי לו:'מי רות הסכוצות את המבנה שלהו, לפי צורת המשחק – לי שהיה בהרכבה רק אקרמאי אחר. אולי שניים. – צריך שיאהנו אותי. בכלל, מה הבלוף הוה ששחקר והשפעת היריבות, כשהמחשבה העיקרית היא להת" תבדוק את זה. אז היה עם מי להתווכח ואפילו המרי גונו עם רוב השחקנים ולתקוף עם רובם. ולזה צריך בות 'היו על רמה". כושר גופני מצויין, רצון ותכונה. עכשיו תבין מרוע רק 'חלוץ שלישי' לישראל לא היה מכטיח הצלחה. גלו

בכנס הקונפדרציה של מאמני הכדורגל האירופים,

בחרת. זהו סור ההצלחה בעולם".

סור ההצלחה: אקרמאים

מר כדורגל"

אין כישראל עוררין על כך.

במכסיקו 70'.

יו"ר ארגון מאמני הכדורגל.

שיטות המשחק והתפתחותן.

השאלה היסורית היא איך משחקת ופועלת כל הנ־

זה היה השיעור המקצועי מפי המורה שפר על

על רצפת הפארקט – יהושע רוזין הוא "מר

על מגרש הדשא – עמנואל שפר הוא מר

שימש מאמו לאומי יותר מכל מאמו אח

המאמנים היו חניכיו. לפני חורשים אחרים נכחר

במכסיקו 70. רוב הנכחרות שיחקו ב-3-3-1. עם מוכשרים כמו בנבחרת הנוכחית. מה היה סוד הצלחי תי'. אל תחשוב שהוא לא ניסה לצער אותי.

- שפר: -היו כמה סיבות. כסגל של הנכחרת כל הנבחרות אימצו את ה־3-373 בצורה גמישה ההיא היו שחקנים ששיחקו עם כל הלב והיה אפשר חשובה להצלחה בעבורה. מאוד: פחות שמירה אישית – חוץ מאשר על שחקני לשוחח איתם על נושא, כי היו לי 7 תלמידי אוניברי סיטה נוהוא ממהר לנקוב בשמותיהם: שפיגל, וולך. השינוי הנוסף באליפות 1978 (ארגנטינה). הביא שורוק, שהרבני, יאנג. לובצקי, אנגלנדרו, ועור 6-5.

סח למשל, את רוני שורוק. תאמין לי, שהיו עוד

- ההשכלה והאישיות כליכך משפיעות בכדורי

עצמו. אלא בהשפעה צדרית על השחקן. בתקופת בעלמא.

יצאו לו מוניטין כנוקשה מאור במגרש ומחוצה לו. מודה בכך נפה מלא. אכל הוא זוקף זאת כסיבה

<u>"אני לא בתזמורת הזאת"</u>

"כשהייתי מאמן נבחרת הנוער, שקצרה הצלחות רבות נאסיה, הייתי גם עוזרו של צ'יריץ' כנכחרת הלאומית. שעה שאימנתי, חלק מהשחקנים. כצר השני של המגרש ורצתי וצעקתי ודרשתי, אמר לי ולהעביר את השתקנים. הרי אתה תהיה המחליף נים נלחמים בעד מאמן אהוב. מאמן חייב להיות נוקשה ולשמור על משמעת ברול בכל מחיר".

הליבראליות המופרות בקבוצה "משגעת" אותו. אינו רומז ולוא במלה אחת על נבחרת 85', אבל - בוודאי. קח דוגמא אחת שלא קשורה במשחק התרשמתי שרבריו על ליכראליות לא נאמרו טתנו

עמנואל שפר, מורם של רוב המאמנים בישראל, בראיון ל"מעריב": "המיספרים בכרורגל – מתו״ ● "חלוץ שלישי לא היה מבטיח לישראל הצלחה באוקיאניה" ● "המגינים והחלוצים של הנבחרת הנוכחית מוכשרים יותר מאלה שעמדו לרשותי במכסיקו 70׳ – אבל לי היו שלושה שי"נים, שפיגלר, שפיגל ושום, שלא היו לנו כאלה אף פעם ואינגי רואה שיקומו בעתיד הקרוב" ● "לי היו בנבחרת 6–7 אקדמאים ועוד 6 תיכוניסטים" ● "עתונאים לא יכלו לנהל להם את העניינים כמו היום".

> מכסיקו. עתונאים לא יכלו לנהל את העגיינים של השחקנים ולא לבלבל להם את המות. כמו שזה קו־ רה היום. השחקנים שלי ניהלו או את העניינים של־

<u>מיקרופונים מתחת למיטות</u>

"כשחזרתי ב-1978 לנכחרת, כבר ראיתי עתוני אים גרים עם השחקנים. מאמנים קודמים הרגילו אותם ל-שיטה" הזאת ולא היתה לי שליטה על כך. גם זה השפיע או על המשחקים".

בארץ. בכהונתו הראשונה (1968 – 1971) ניהל תונאים". הכיא סיפור אישי: 25 משחקים בין־ארציים ובכהונתו השנייה ותרת בולת הכותרת 13 - (1979 - 1977) של פועלו בנכחרת: טורניר הגמר האולימפי במכסיקו 68' וטורניר גמר גכיע העולם 16 שנה – ער לפני ארבע שנים – ניהל את בית־הספר למאמני כדורגל במכון וינגייט ורוב

עמנואל שפר, יו"ר מאמני תכדורגל בישראל, מרצה הם לבר.

- אתם העתונאים גורמים לפעמים, אולי כלי כוונה, להרס המוראל של הנכחרת. מה פתאום נותנים לכם להיות באותו מלון של הנכחרת, כחדרים של השחקר נים? כל בוקר מקבלים השחקנים טלפונים מהבית על מה שכתבו עליהם ומתחילים לריב במקום לחי שוב ולהתכוגן למשחק עצמו. כל ריב קטן - ישר - נחזור למכסיקו. אם אכן כנכחרת שלך, שקצרה נכתב בעתון. באיזו משפחה לא רבים קצת. אני או הישגים ב־1968 וכ־1970, לא היו מגינים וחלוצים הכ את אשתי והיא אותי – אכל זה לא אומר שאני לא רב איתה, לפעמים. אצלך זה לא ככה בביתז בשום מקום בעולם אין חופש פעולה כזה לעתונאים במלון של הנכחרת. אם זה יימשך. עוד ישימו מיקר רופונים מתחת למיטות...

כאו. כהתרגשות, עריין בנושא "התערבות הע־

יום אתר, כשהייתי מאמן הנכחרת, בא עתונאי למשרדי ואמר לי: "כולם יודעים שאין לך יחסי־ ציבור טובים, כנלל הנוקשות שלך". הוא צרק. לכן שתקתי. ואז הוא המשיר: אני מוכן לעשות אותר גרול. אהיה צמור אליך כל הזמן". הוא לא דיבר על כסף. אבל הבנתי שוה צריך לעלות לי כסף. השכתי לו: '30 שנה אני עובר בכדורגל כדי שאתה תעשה אותי גדולזו אני מכקשך לעזוב את החדר'. לפני שעזב אמר לי: 'אתה תצטער שלא קיכלת את הצע־

בקולורדו, לפני מכסיקו. ירעתי שאסור לגיורא שפיגל להוסיף במשקל. היתה לו בעייה בקרסול, בעיקר בגלל גופו הככר. שמרתי עליו ועל שייע פייגנכוים שלא יוללו בגלל נטייתם להשמנה. יום אחר נשקל גיורא וראיתי שעלה כ־6־5 ק"ג. אמרתי לו: 'אם ער מכסיקו לא תרד במשקל - לא תשחק שם'. הוא כעס, אמר מה שאמר ואולי חשב שאני סתם מאיים. אבל עשה מה שאמרתי ובמכסיקו היה שחקן צמרת, לא רק בקנה־מירה ישראלי".

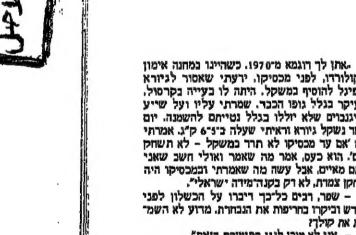
חורש וביקרו כחריפות את הנבחרת. מדוע לא השמר - אני לא מוכן לנגן בתומורת הואת".

צילומים: אורי קובה

المالظيل المالية المالية

תחזיטוטו נועם בן ישראל

"וון בייעות בייעונים

חחזית למחזור

- 1. בניייהודה מכבי נתניה: משחק קשה לגיחוש. הכל יכול לקרות כו. מי ששם פחות ממשולש – על אחריותו...
- 2. הסועל בארישבע --שמשון: שמשון אוהכת את המגרש כבארשבע ועדיין לא ניצחה
- 3. מכבי חיסה מכבי שעריים: מי שחושכ שחיפה לא תנצח – שיקום.
- -4. הפועל פית הפועל כפריסבא: שתי קכוצות בעלות החשבון ארוך". כפריסכא, למרות ההפסר בשבת למכבי חיפה. משחקת היטב.
- -5 הפועל ירושלים בית"ר ירושלים: אולי בעוד כמה שנים. תוכל הפועל לנצח. בינתיים - לא. תיקו ומעלה לכית"ר.
- 6. מכבי יבנה מכבי פית: נצחון ליכנה. הגיע הזמן. אם אייל בגלייבטר ישחק - אפשר לחשוב גם על משהו אחר. ז. מכבי תיא – הפועל חיפה: מכבי ת'א עריפה
- וכיתית ותנצת. שימו גם תיקו, אולי אנטמן יתפוס יום גדול. 1x. 8. המרעל תיא – מכבי יסו: אל תתרשמו מהכרלי המיקום כין שתי הקבוצות. המשחק הזה הוא
- 9. הפועל חדרה הפועל עכו: חדרה טובה יותר.
- תיקו קשה אך אפשרי 1 x. 10. הסועל יהוד – הסועל חולון: אם המארחת היתה קבוצה אחרת, 2 היה מספיק. כיוון שמדוכר
- ביהוד מוכרחים גם תיקו. 11. הפועל מרמורק – הפועל ריג: אנחנו מנחשים
- 12. בית"ר נתניה בית"ר רמלה: 1 גדול. בינתיים "כמו ברויל". נתניה רק מנצחת. 13. הסועל טבריה - הסועל לוד: משחק פתוח "כלי

אנו מתחילים בזה את מרור הטוטו השבועי טופס גרול, יחטית. במחיר סביר ווהו יתרון גרול. שלנו, שבו יובאו מרי יום ה' הצעות והמלצות כיצר אלא שיש גם חסרון ב-שיטה המצומצמת" למלא את טופסי הטוטו. ההצעות יכללו תחזית לאותו מחזור משחקים המשחקים. לא מובטח לך פרס ראשון, אלא פרס והמלצות לשיטות רביטוריות, מלאות או מצומצמות. שני. כמובן, יש סיכוי לפרס הראשון, אלא שאו הוא אין בהצעות שנביא כאן שום שינוי מבחינת מלוי בשיטה. למשל השבוע. הסיכוי לפרס ראשון

מילוי הטפסים. אלא כיצד לנחש בררך יותר הניונית ב-מצומצמת"הוא ביחס של 1 ל־9 ואו במלים אחרות: או מתוחכמת.

המהמרים הוותיקים או בהמקצועיים". נוהגים בטוח, זכייה בפרס השלישי, עבור 11 ניחושים להשתמש בשיטות המצומצמות המשתמשות כחלק גכונים והסיכוי לפרס השני, עבור ניחוש של 12 – מן הטורים בצורה הגיונית. ררך זו מאפשרת לשלוח

הצעות השבוע

שיטות מלאות

אלא שיש גם חסרון כ-שיטה המצומצמת" -

וראוי לזכור זאת: גם אם ניחשת את כל נו

11.1 אחרו). אם ניחשת רק 12 משחקים, יש לך על

	*****	מממות	177	סול
לעשירים 			2 x f	1 2 3 1 5 6
X B X 9	X X 8 4 4 4 4 4 4 4 4 4	X 8 9 9 11 12 12 13 13 14 14 15 15 15 15 15 15	x x x x x x x x x x x x x x x x x x x	א פ ק

שיטו

		_						-1-1-1	(ALCOLD)	מרוזור 13/86
XXXX	X X X X X X X X X X X X X X X X X X X	2 X I X X X X X X X X	2 * 1 X	2 X I	2 X I	2 X I	2 x 1	X X X X X X X X X X X X X X X X X X X	2 x	ב. יחודה ת"א –מכבי נתניה הפועל ב"ש – שמשון ת"א מכבי חיפה – מכבי שעריים הפועל פ"ח – הפועל כ"ס הפועל יים – בית"ר יים מכבי יבנה – מכבי פ"ח מבבי יבנה – הפועל חיפה הפועל חדרה – הפועל עכו הפועל יהוד – הפועל עכו
XX	XX	X X X	X X	X X X	X X	XXX	X X	X X	X II X IE	זפו' מרמורק – הפו' ך"ג ירנ"ר גתניה – בית"ר רמלה זפועל טבריה – הפועל לוד
,	8	7	6	5	4	3	2	1	כפולים 25% טורים מלא 20% טורים בשיטה	30.11.85

|--|

פול הקופה מס'ובצרפת: 1.370.541 צופים בשלושת השבועות ה

2

פורום פילם

10772

"אסתר"

תל־אביב

רמת־גן

"ארמון"

"רחל״ אשקלון

1984 תיזכר אצל אוהרי "פורמולה ו",כשנה כה זכתה חברת .מקלארן אינטרנאשנל" נפעם הראשו־ נה באליפות העולם. לאחר שצברה מאזן ללא תקד דים: 12 נצחונות ב־16 מירוצים, בכלל זה 4 פעמים מקום ראשון ושני גם יחד. מראשית יולי ואילד, כשנותרו עוד 7 מירוצים להשלמת הסיררה, "מקלא־

רן" היתה המנצחת בכל מירוץ. ממש לא ייאמן. אך מה שלא שימת כמיוחר את "מקלארן" ואת -מארלבורו". הספונסרית העיקרית שלה. היתה העוברה, שרוב האוהדים ראו את 1984 לאוו־דווקא כשנה של "מקלארן". אלא כשנה של ניקי לאודה, ה.סופר־ראט" (ה.סופר" חולדה...) האוסטרי. בצרק או לא, לאודה הוא אגדה: פעמיים היה

אלוף עולם וחור למירוצים אחר פציעה קשה, שכמ־ עט נסתיימה במותו – ומיקד אליו מחדש את תשור מת לכ הקהל. למרות שניצח רק בחמישה מירוצים - לעומת שבעה הנצחונות של עמיתו לצוות. אלן פרוסט – צבר לאורה מספיק נקורות מדירוג מישני. שהבטיחו לו את הכתר כשלישית.

אלן פרוסט קר המזג והמחושב השנה במכוניות "פורמולה 1" מה צפוי בעונת המירוצים 🖈 הקרובה? מי פרש ומה נתשנה?

כשהתואר ליצרנים היה מובטח ל-מקלארך". התמוד רו לאודה ופרוסט על כתר הנהגים.

איזו שנה מרתקת היתה זאת: עד למירוץ האחרון "מקלארן" מחייכים. שוכ הם אלופי העולם – והפעם מחזיקים את הכתר בכיסם. תצלום זה, של הגרמני סטן פרק, במירוץ והתקווה התגשמה ב"גראנר פרי" האירופי, שהפך מכוניות "פורמולה את תוצאות המירוצים בדרום־אפריקה וכאוסטרליה. זכה בפרס הראשון

להדהים, הוא הנהג מס. 1 בעולם ועל מי כראי לשים לב?

הכיא להם את הנצחון. כמעט לבדו, אלן פרוסט,

פרוסט. נהג מנוסה ומהיר להפליא, הוא הצרפתי

עונת 1985 נפתחה כ"גראנד פרי" הברוילי

ו-מקלארן" של אלן פרוסט זכתה ככל המשבצות,

כהמשך ישיר ל-1984. הכל ראו בכך סימן מובהק

לעונה נוספת של נצחונות. אך או החלו התקלות:

פרוסט ולאורה לא צברו נקודות כפורטוגל; פרוסט

שמשקלה היה קטן בשני ק"ג מהמשקל המיזערי

אז רהרו לכתר האליפות מכוניות "לוטוס", הם"

מומנות בידי חברת ג'ון פליירס וצכועות בשחור וזהכ וכעקבותיהן – הצוות הנצחי של "פרארי". הצו ות פרוסט-מקלארן חזר לכושר במונאקו - מירוץ הרחוכות המפורסם ביותר. אך כשחצה את האוקיא

נוס והמירוצים התנהלו בקנדה וארה"ב – שם נפלו הגיבורים: לאורה הגיע לסידרה הצפון-אמריקנית

עם ז נקורות כלכר ולא הצליח להוסיף לעצמו ולוא נקודה אחת. פרוסט צבר רק ארבע נקודות ושלישי

אתרי ה"גראנר פרי" הצרפתי היו ל"מקלארן" ו "לוטוס" שני נצחונות כל־אחת בעוד בפרארי". בווי ליאמס" ו-כרבהאם" השיגו נצחון אחך כ"א.

העונה נסתיימה ועתה, כמו בכדורגל, הנהגים

כשנת המירוצים הקרוכה. כדאי יהיה לשים עיו

על הכרזילי איירטון סנה (25) – קרוב לווראי הנהג

מנהלים מו"מ על תנאיהם לשנה הבאה.

כ-גראנד פרי" הקנדין.

הראשון אי־פעם, שזכה כאליפות. כספורט שנולר

במולרתו לפני כמאה שנה. הוא איננו מסעיר את

האוהדים כלאורה. לעתים מכנים אותו ₃הפרופסור

- הודות לסגנון הנהיגה הקר והמחושב שלו.

הכאריומאטי פחות מלאורה.

נפסל בסאן־מארינו. עקב טעות טכנית – מכוניתו כילתה את טיפת הרלק האחרונה שלה כשחצתה את קו הסיום והבריקה הטכנית שלאחר המירוץ, גילתה

השנה היתה הדרך לנצחון פחות כטוחה. אך אנשי

בחחרות תצלומי-השנה כספורט מטעם חברת "קודאק" ובחסות האיגוד הבין

לאומי של עתונאי

ואז, לפתע, כחמשת המירוצים הבאים, השיגו שתי מכוניות של "מקלארן" ארבעה נצחונות, פעמי־ ים תפסו מקום שני, פעם אחת שלישי, רביעי וחמיי שי. שלושה מהנצחונות היו של אלן פרוסט שגם השיג שני מקומות שניים. עד שנסתיים ה-גראנר פרי" האיטלקי, היה ברור ש"מקלארן" ופרוסט כבר שני המירוצים הכאים לא הניכו נצחונות חדשים

ומנהנים – למכוניות. "רנו" הודיעה על פרישתה מהמירוצים עקב הוסר אמצעים – על אף ש-לוטוס" ו-טירל" ישתמשו במנועיה. גם "פרארי" עלולה לפ- נהנית מאמינות וממנוע "רנו" – אבל עריין עליה כה להיות "מקלארן" בפעם השלישית.

הטוב ביותר כיום בזירת ה.פורמולה 1": מהיר להפי רוש. בעליה אנצו פרארי טוען שקצה נפשו באזלת ליא, אולם ערין מרי, ביחסו כלפי מכוניתו. 1985 היר של מארגני "פורמולה 1" הקובעים מערכת כל־ היתה רק עונת ה₋גראנד פרי" השניה שלו וכבר זכה - לים ומשנים אותם בכל חמש דקות. ₄פרארי" נושאת בשני מירוצים וכמה פעמים דורג שני ושלישי. חמש עיניה לסידרת מירוצים בארה"ב, ולרווחים במכירות כיותר וכך קנה לעצמו זכות להעמיד את ה-לוטוס" להשקיע מדי שנה במירוצים. שלו במקום הראשון על קו הזינוק. לנהג חסר ניסיון

- זו תוצאה מצויינת.

להרחיק "באגים" אחרים ולמצוא נהגים. "אלפא רו־ פעמים כמבחני הדירוג, השיג את המהירות הגבוהה מתוך השקעה של 20 מיליון דולאר. שהיא נוהגת מנועים חדשים, אינם מנצחים בדרך כלל במירוצים.

אם כן – שוב תהיה זו "מקלארן" שתזכה ככתר ב-1986 – יתכן מאד שכך יהיה. המכונית היחידה המצויירת כתושכת טובה יותר היא ה-טלמן" -- אף כי היא סובלת מבעיות־מנוע וצמיגים. ה.ברבהאם" זקוקה למעט יותר עקביות מיפירלי" ולהתנהגותי מסלול שתהלום את מנוע ה-במוו". שלה. -טירל"

מיאו" אינה מוצאת עצמה כמעט מכל בחינה אפשר רית. הצוות החדש של "ביאטריס" יזכה לקבל בק־ רוב מנוע "פורר" חרש בעל מגרש טורכו, אך כירוע האיום הגרול ביותר על "מקלארן" כא מצר "לו־ טוס"ָ וגוויליאמס" שסבלו העונה מפגמי אמינות. "זויליאמס" מצויידות כמנוע "הונרה", וזקוקה לנהג נוסף שיצטרף לנייג'ל מאנסל - שהשתפר במהירות, אך עריין עושה שגיאות טיפשיות.

The second second section of the second second

SECTION AND PROPERTY OF THE PR

שום דבר אינו מוחלט כמירוצי "פורמולה ז" – ער להנפת רגל המשכצות. אכל הרושם הוא: זו צרי־

· 1998年 1996年 1997年 1998年 1986年 1986年 1997年 1998年 1997年 1

"רון" חיפה "אדיסון" ירושלים "אורות" קרית־מוצקין בכורה ארצית ★ שבוע 2 ___ *היכל"* הרצליה "רינה" חולון "אסתר" נתניה

TINE THE CONTRACT OF THE STATE OF THE STATE

ליל שישי 10, 12 • מוצ"ש 11.7, 20.9 ליל שישי 10, 12 • מוצ"ש 11.7, 20.9 תול 4.30 7.15, 9.30 הכצה: בגולן גלובוס-קוון ישראל